

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย พอลสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

ก. ความเป็นมาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย

จากเอกสารประกอบการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรในปีการศึกษา ระหว่างชาติ พุทธศักราช 2513 อันดับ 1 เรื่องความเป็นมาของหลักสูตรสามัญศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2513 : 107-108) และบทความเรื่องความเป็นมาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทย (ญาติ ไหวดี 2521 : 40-57) อาจสรุปความเป็นมาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้ดังนี้

ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในการศึกษาของไทยในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ในปี พ.ศ. 2391 เมื่อมิสซีสมัตตุน (Mrs. Stephen Mattoon) มิชชันนารีชาวอเมริกันได้จัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษให้แก่เด็กนักเรียนเป็นครั้งแรกที่หมู่บ้านมอญใต้คลองบางหลวง สำหรับในราชสำนักนั้นมีเจ้านายและข้าราชการเป็นจำนวนมากสมัครเรียนภาษาอังกฤษกับคณะมิชชันนารีชาวอเมริกันจนมีความรู้ภาษาอังกฤษอย่างแตกฉาน เช่น สมเด็จเจ้าฟ้ามงกุฎหรือพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สมเด็จเจ้าฟ้าจุฑามณีหรือพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว และ หม่อมราโชทัย เป็นต้น

ต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ทรงเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ของภาษาอังกฤษ โดยทรงพระราชนิพนธ์เห็นว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นทางนำไปสู่ความรู้วิชาการของประเทศตะวันตก ความเข้าใจในสภาพการเมืองในยุโรป และเพื่อให้ประเทศไทยสามารถรักษาเอกราชเอาไว้ได้ ปรากฏว่าเมื่อขึ้นเสวยราชสมบัติได้เพียง 4 เดือน ก็ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้มิสซีส ดี บี บรัดเลย์ (Mrs. D.

B. Bradley) มิสซีลล์ สตีเฟน มัตตูน (Mrs. Stephen Mattoon) และมิสซีลล์ เจซี โจน (Mrs. J.C. Jone) คณะมิชชันนารีชาวอเมริกันเข้าสอนภาษาอังกฤษให้แก่ทางราชสำนักสเปน 2 วัน ตั้งแต่วันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2394 เป็นต้นมาเป็นระยะเวลา 3 ปี และต่อมาในปี พ.ศ. 2405 ได้ทรงจ้างมิสซีลล์แอนนา เอช เลียวโนเวนซ์ (Mrs. Anna H. Leonowens) สตรีชาวอังกฤษเป็นครูสอนภาษาอังกฤษในราชสำนักแทนคณะมิชชันนารีชาวอเมริกัน การสอนวิชาภาษาอังกฤษในสมัยนั้นได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง มีการจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษขึ้นในต่างจังหวัด เช่น ในปี พ.ศ. 2408 มีการจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษขึ้นที่จังหวัดเพชรบุรี ในปี พ.ศ. 2410 ที่จังหวัดเชียงใหม่ และขยายเรื่อยไปในจังหวัดอื่น ๆ เช่น เชียงราย ลำปาง นครศรีธรรมราช และตรัง เป็นต้น

ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในปี พ.ศ. 2415 ได้มีพระบรมราชโองการให้ตั้งโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษขึ้นในพระราชวัง มีนายฟรานซิส จอร์จ แพทเทอร์สัน (Mr. Francis George Patterson) เป็นครูสอนภาษาอังกฤษให้แก่พระเจ้าน้องยาเธอและนักเรียนจากโรงเรียนมหาดเล็กหลวง ต่อมาในปี พ.ศ. 2422 ซึ่งโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ตั้งโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษขึ้นใหม่ที่พระราชวังหน้าทูลทายแทนโรงเรียนเดิมที่เลิกไป และโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ นายแซมมวล สี่ แมคฟาร์แลนด์ (Mr. Samuel G. McFarland) เป็นอาจารย์ใหญ่

ในปลายปี พ.ศ. 2424 โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้มีการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ ครั้งนี้นับเป็นครั้งแรกที่มีการสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นทางการในประวัติศาสตร์การศึกษาของไทย จุดมุ่งหมายของการสอนวิชาภาษาอังกฤษก็เพื่อเตรียมผู้เรียนให้ไปศึกษาต่อในต่างประเทศ

ในปี พ.ศ. 2427-2437 มีโรงเรียนสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับบุคคลทั่วไป ผู้ที่จะเข้าศึกษาได้จะต้องสอบความรู้ภาษาไทยประโยคหนึ่งก่อน คือจะต้องสอบผ่านแบบเรียนหลวง 2 เล่มแรกของพระยาศรีสุนทรโวหาร

ในปี พ.ศ. 2445 ปรากฏว่าให้มีการเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ประโยคมัธยมศึกษา จุดประสงค์ของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษก็เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนประโยคง่าย ๆ ได้ และเพื่อเตรียมศึกษาต่อในระดับมัธยมชั้นสูง

ในปี พ.ศ. 2452 มีการปรับปรุงหลักสูตรสามัญศึกษาตามแผนการศึกษาชาติ วิชาภาษาอังกฤษได้รับความสำคัญยิ่งขึ้น มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้นใน ระดับประถมศึกษา ซึ่งจะเรียนวิชาอื่น ๆ เหมือนชั้นประถมศึกษา แต่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาด้วย นอกจากนั้นยังมีหลักสูตรมัธยมศึกษา ซึ่งเรียนวิชาอื่น เหมือนชั้นมัธยมศึกษา แต่ลดการเรียนวิชาภาษาไทยลง และเพิ่มการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาวิชาภาษาอังกฤษจัดเป็นวิชาบังคับ จุดมุ่งหมายของการเรียน การสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้น เน้นทักษะการพูดเป็นสำคัญ

ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ในปี พ.ศ. 2456 มี โครงการศึกษาใหม่ และยกเลิกชั้นประถมศึกษาและชั้นมัธยมศึกษา ชั้นประถมศึกษา กลายเป็นชั้นมัธยมตอนต้น ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลายเป็นมัธยมศึกษาตอนกลาง และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรใหม่กำหนดให้สอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ในปี พ.ศ. 2475 ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรตามแผนการศึกษาชาติใหม่ อนุญาตให้สอนภาษาต่างประเทศในชั้น ประถมศึกษาได้ไม่เกินสัปดาห์ละ $5\frac{1}{2}$ ชั่วโมง สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการกำหนดรายวิชาภาษาอังกฤษไว้อย่างชัดเจน

ในปี พ.ศ. 2498 มีการปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษโดยจัดวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาบังคับสำหรับนักเรียนทุกคนในระดับเตรียมอุดมศึกษาซึ่งเป็นระดับการศึกษาที่ต่อจากชั้น มัธยมศึกษา โดยนักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 9-10 ชั่วโมง

ในปี พ.ศ. 2503 มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรทั้งระดับประถมศึกษาและระดับ มัธยมศึกษา หลักสูตรกำหนดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายเรียนวิชาภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 3-5 ชั่วโมง ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทุกคนจะต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชา บังคับสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง สำหรับนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสายวิทยาศาสตร์ จะต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง นักเรียนสายศิลปะจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง และวิชาภาษาต่างประเทศอื่นอีกสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง และ นักเรียนสายทั่วไปอาจเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษหรือวิชาภาษาต่างประเทศอื่นสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง เช่นกัน

ในปี พ.ศ. 2521 ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น วิชาภาษาอังกฤษซึ่งเดิมจัดเป็นวิชาบังคับสำหรับนักเรียนทุกคนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้เปลี่ยนเป็นวิชาเลือกและเป็นวิชาหนึ่งของกลุ่มวิชาภาษา ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ไม่เกินสัปดาห์ละ 6 คาบ

ข. หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521

วิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 มีองค์ประกอบของหลักสูตรดังนี้

1. ด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร

จุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นจุดประสงค์ที่สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของชาติระดับมัธยมศึกษาและหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 จุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็นจุดประสงค์ทั่วไปของวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นจุดประสงค์หลัก และจุดประสงค์ของรายวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นจุดประสงค์รอง สำหรับจุดประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 เน้นทางด้านเอกัตภาพของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีนิสัยใฝ่หาความรู้และฝึกทักษะทางภาษา

2. ด้านโครงสร้างของหลักสูตร

ในโครงสร้างของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 วิชาภาษาอังกฤษจัดเป็นวิชาในกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นวิชาเลือก ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ไม่เกินสัปดาห์ละ 6 คาบในแต่ละชั้นปี สำหรับโครงสร้างของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจะแบ่งรายวิชาภาษาอังกฤษออกเป็น 4 ประเภทคือ วิชาหลัก วิชาเสริมทักษะ วิชาทักษะเฉพาะ และวิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น วิชาหลักมี 6 รายวิชา คือ อ 011- อ 016 ใช้เวลาเรียนรายวิชาละ 4 คาบ/สัปดาห์/ภาค วิชาเสริมทักษะมี 4 รายวิชาคือ อ 021- อ 024 ใช้เวลาเรียนรายวิชาละ 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค วิชาทักษะเฉพาะมี 6 รายวิชาคือ วิชาทักษะฟัง-พูด 2 รายวิชา อ 041- อ 042 วิชาทักษะอ่าน 2 รายวิชา อ 051- อ 052 และวิชาทักษะเขียน 2 รายวิชา อ 061-

อ 062 ใช้เวลาเรียนรายวิชาละ 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค และวิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้นมี 4 รายวิชาคือ อ 031-อ 034 ใช้เวลาเรียนรายวิชาละ 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค รายวิชาภาษาอังกฤษที่สัปดาห์ได้ตามโครงสร้างของหลักสูตรนั้น ผู้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถเลือกเรียนวิชาหลัก 1-2 และวิชาเสริมทักษะ 1-2 ควบคู่กันในแต่ละภาคการศึกษา ส่วนรายวิชาภาษาอังกฤษที่สัปดาห์ได้ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คือวิชาหลัก 3-4 วิชาเสริมทักษะ 3-4 สัปดาห์สำหรับผู้เรียนที่ประสงค์จะศึกษาภาษาอังกฤษต่อไปในระดับสูงขึ้น และวิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 1-2 สำหรับผู้เรียนที่เรียนวิชาหลักมาแล้วอย่างน้อย 2 รายวิชาแต่ไม่ประสงค์จะศึกษาภาษาอังกฤษต่อไปในระดับสูง สำหรับรายวิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คือวิชาหลัก 5-6 วิชาทักษะเฉพาะ สัปดาห์สำหรับผู้เรียนที่เรียนวิชาหลัก 1-4 และวิชาเสริมทักษะ 1-4 มาแล้ว และวิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 3-4 สัปดาห์สำหรับผู้เรียนที่เรียนวิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น 1-2 มาแล้ว

3. ด้านเนื้อหาของหลักสูตร

เนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกออกเป็นรายวิชาตามโครงสร้างของหลักสูตรคือ วิชาหลัก วิชาเสริมทักษะ วิชาทักษะเฉพาะ และวิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น เนื้อหาของแต่ละรายวิชาจะกำหนดจุดประสงค์ของการเรียนการสอนและคำอธิบายรายวิชาไว้เพื่อให้ครูได้ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการเรียนการสอน

4. ด้านการจัดการเรียนการสอนและการวัดกิจกรรม

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ในด้านการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อไปในระดับสูงขึ้นไปนั้น ครูสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจทั้งด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชาและวิธีสอน วิธีสอนภาษาอังกฤษที่นิยมใช้อยู่ในปัจจุบันสรุปได้ดังนี้

1. วิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio-Lingual Method) การสอน

วิธีนี้ได้มาจากแนวความคิดของกลุ่มนักจิตวิทยาเชิงพฤติกรรม ซึ่งเชื่อว่าภาษาเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ของสิ่งเร้าและปฏิกิริยาตอบสนอง วิธีการสอนแบบนี้มุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาครบทุกทักษะ แต่จะเน้นทักษะการฟัง-พูดโดยใช้วิธีการฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินจนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ วิธีการสอนแบบนี้ผู้เรียนจะเกิด

การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เมื่อได้รับการยกย่อง ชมเชยหรือให้รางวัลในทันที (ลูไร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 15-19)

2. วิธีสอนแบบการเน้นความคิด (Cognitive Approach) การสอนแบบนี้ได้แนวคิดมาจากทฤษฎีการใช้สติปัญญาของผู้เรียน แนวความคิดของทฤษฎีนี้มีรากฐานมาจากแนวความคิดของ 2 กลุ่มคือ กลุ่มนักจิตวิทยาปัญญานิยมซึ่งเชื่อว่าคนเราจะเรียนรู้ได้ด้วยการใช้สติปัญญาของตัวเอง การเรียนภาษาเป็นความสามารถภายในของแต่ละบุคคล การสอนตามแนวทฤษฎีนี้เป็นการสอนให้รู้จักคิด รู้จักการแก้ปัญหาและมีความคิดสร้างสรรค์ อีกกลุ่มหนึ่งคือ แนวความคิดทางภาษาคำศัพท์ซึ่งยึดทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตของโนม ชอมสกี (Noam Chomsky) ซึ่งเชื่อว่าความสามารถในการเรียนภาษามีอยู่ในตัวของแต่ละบุคคล การสอนภาษาตามแนวทฤษฎีนี้คือ การสอนให้รู้จักกฎเกณฑ์ทางภาษาโดยที่ผู้เรียนเป็นผู้ทำความเข้าใจในสิ่งที่เรียนไปด้วยตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษา 2522 : 3)

3. วิธีสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) วิธีสอนแบบนี้มาจากแนวความคิดที่ว่าวิธีการสอนภาษาเท่าที่ผ่านมามีได้เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาสื่อความหมายได้อย่างแท้จริง การสอนภาษาวิธีนี้สิ่งเปลี่ยนไปเน้นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบุคคลที่ติดต่อด้วย เนื้อหาของบทเรียนมีได้เน้นการจำกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ แต่ยึดจุดประสงค์ของการสื่อความหมายเป็นหลักโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเน้นทักษะการพูด ลำดับเนื้อหาของวิธีสอนแบบนี้เรียงจากสิ่งที่ให้ประโยชน์แก่ผู้เรียนมากที่สุด หรือเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและสภาพแวดล้อมของผู้เรียนมากที่สุดก่อน (คณะนิสิตสาขาการ
สอนภาษาอังกฤษ 2519 = 2520 : 1-37)

4. วิธีสอนแบบผสมผสาน (Eclectic Method) วิธีสอนแบบนี้เป็นการผสมผสานกันระหว่างวิธีสอนแบบต่าง ๆ ครูอาจใช้วิธีสอนหลายวิธีเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน สภาพห้องเรียน จุดมุ่งหมายของการเรียนและเนื้อหาวิชา ครูที่จะใช้วิธีสอนแบบผสมผสาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จต้องเป็นผู้รอบรู้ในด้านทฤษฎีการสอนแบบต่าง ๆ และสามารถเลือกวิธีสอนมาใช้ได้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน (กระทรวงศึกษา
ธิการ กรมสามัญศึกษา 2522 : 3)

การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้น นอกจากครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีสอนแล้ว ครูควรศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์ คำอธิบายรายวิชา เนื้อหาของรายวิชาที่ต้องสอนและหนังสือคู่มือครูหรือโครงการสอน เพื่อเตรียมการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาวและเพื่อทำแผนการสอนด้วย ในแผนการสอนนั้น ครูจะต้องกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของผู้เรียนอย่างชัดเจน และครูควรแจ้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละคาบของการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าเมื่อเรียนจบแต่ละคาบแล้วจะต้องมีพฤติกรรมใดบ้างที่เป็นผลของการเรียนรู้ และเพื่อครูสามารถประเมินผลได้ว่าการสอนของครูบรรลุเป้าหมายเพียงใด การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์ทางภาษาอย่างเต็มที่ ได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างทั่วถึง รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง และจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตรซึ่งแบ่งรายวิชาภาษาอังกฤษออกเป็นรายวิชาหลัก วิชาเสริมทักษะ วิชาทักษะเฉพาะและวิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น รายละเอียดของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามโครงสร้างของหลักสูตรสรุปได้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษา 2522 : 154-157)

1. วิชาหลัก การจัดการเรียนการสอนสำหรับรายวิชาหลักมีดังนี้
 - ก. การสอนเนื้อหาวิชาหลักในชั้นเรียน
 - ข. การส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางภาษาและการแสดงออกทั้งแบบกลุ่มย่อยและเป็นรายบุคคล
 - ค. การจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อยและกิจกรรมของชั้น
 - ง. การทดสอบ
2. วิชาเสริมทักษะ การจัดการเรียนการสอนสำหรับรายวิชาเสริมทักษะมีดังนี้
 - ก. การสอนเนื้อหาวิชาเสริมทักษะควบคู่กับเนื้อหาวิชาหลักในชั้นเรียน
 - ข. การจัดกิจกรรมของกลุ่มและของชั้น
 - ค. การส่งเสริมการใช้ทักษะทางภาษาและการแสดงออกเป็นรายบุคคล
 - ง. การประเมินผล
3. วิชาทักษะเฉพาะ การจัดการเรียนการสอนสำหรับรายวิชาทักษะเฉพาะมีดังนี้
 - ก. การสอนเนื้อหาวิชาทักษะเฉพาะในชั้นเรียน
 - ข. การใช้ทักษะในรายวิชาทักษะเฉพาะที่ผู้เรียนเลือกเรียนเป็นรายบุคคล
 - ค. การทดสอบพัฒนาการทางทักษะ
4. วิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้น การจัดการเรียนการสอนสำหรับรายวิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้นมีดังนี้
 - ก. การสอนเนื้อหาวิชาอ่านอังกฤษเบื้องต้นในชั้นเรียน
 - ข. การใช้ทักษะขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับการใช้คำศัพท์และสำนวนภาษา
 - ค. การจัดกิจกรรมเป็นรายบุคคล

เมื่อจุดประสงค์และการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงไป ครูจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากการเป็นผู้สอนหรือเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน

(Teacher-centered) มาเป็นผู้ให้แบบในการใช้ภาษา เป็นผู้ควบคุมเพื่อแก้ไขสิ่งที่นักเรียน ทำผิดพลาดในระหว่างที่ทำกิจกรรม และเป็นตัวกลางที่จะจัดดำเนินการและประสานงานต่าง ๆ ในห้องเรียนเพื่อให้การเรียนด้วยตนเองของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตาม จุดประสงค์ของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัณอยู่ในรูปแบบของการ ใช้กิจกรรมเป็นศูนย์กลางการเรียนโดยอาศัยวัสดุที่อุปกรณ์เป็นเครื่องอำนวยความสะดวก ดังนั้น ครูสอนภาษาอังกฤษจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับการใช้วัสดุที่อุปกรณ์ต่าง ๆ ด้วย วัสดุที่อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีหลายชนิด เช่น สิ่งพิมพ์ วัสดุฉายเส้น ภาพนิ่ง และภาพยนตร์ โทรทัศน์และวิทยุ เป็นต้น ในการเลือกใช้วัสดุที่อุปกรณ์เพื่อให้ได้ผลดีนั้น ครูควรมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้ (สัมพันธ์ ศิริเจริญ 2503 : 1-2)

1. ในการใช้อุปกรณ์การสอนเพื่อให้เกิดผลดีแก่ผู้เรียนนั้น ครูควรคำนึงถึงลักษณะ เฉพาะของเนื้อหาวิชา จุดประสงค์ และสภาพชั้นเรียน
2. ในการใช้อุปกรณ์การสอนใด ๆ ก็ตาม ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ในการใช้อุปกรณ์นั้น ๆ ด้วย เช่น ครูและผู้เรียนอาจช่วยกันเตรียมอุปกรณ์การสอน ครูให้ผู้เรียนแสดงการใช้อุปกรณ์ เป็นต้น
3. ในการนำอุปกรณ์การสอนมาใช้นั้น ครูต้องนำมาใช้ให้ถูกวิธีโดยการเสนอแนะ หรืออธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์เสียก่อน เช่น ก่อนที่ครูจะใช้ภาพยนตร์ประกอบการ สอน ครูควรเล่าเรื่องหรืออภิปรายร่วมกับผู้เรียนในชั้นเรียนก่อนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ จุดประสงค์ของการเรียนรู้อุปกรณ์
4. ภายหลังจากที่ครูใช้อุปกรณ์การสอนประกอบการสอนแล้ว ครูควรติดตามผลว่า การใช้อุปกรณ์การสอนของครูนั้นได้รับผลดีมากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการ ปรับปรุงการเลือกใช้อุปกรณ์ในครั้งต่อไป ในการติดตามผลการใช้อุปกรณ์การสอน ของครูนั้น ครูอาจทำได้หลายวิธี เช่น ให้ผู้เรียนเขียนรายงานหรือตอบคำถาม เป็นต้น
5. เพื่อให้การใช้อุปกรณ์การสอนของครูได้ผลดียิ่งขึ้นนั้น ครูควรจัดกิจกรรมในเรื่อง ที่ครูสอนหรือครูใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนนั้น ๆ เช่น การเขียนรายงาน การอ่าน หนังสือเพิ่มเติมในห้องสมุด การทดลองใช้อุปกรณ์ เป็นต้น

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช

2521 จะประสบผลสำเร็จเพียงใดนั้น ครูเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่ง เพราะเป็นผู้นำหลักสูตร ไปใช้โดยตรง ดังนั้นหากโรงเรียนต่าง ๆ มีครูภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งในด้าน เนื้อหาวิชาและวิธีสอน ตลอดจนสนใจใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ย่อมทำให้มั่นใจได้ว่า ผลการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจะบรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร

5. ด้านหนังสือเรียน

หนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำแนกออกเป็น

2 ประเภทคือ

1. หนังสือเรียนจำแนกตามรายวิชา เป็นหนังสือเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้สำหรับการเรียนการสอน มีเนื้อหาตรงตามหลักสูตร อาจมีชื่อเรียกต่าง ๆ กันคือ แบบเรียน แบบสอนอ่าน หรือหนังสือประกอบการเรียน ซึ่งผู้เรียนทุกคนควรมีไว้ใช้ประจำตัว ตัวอย่างของหนังสือเรียนประเภทนี้เช่น Have Fun, Active English for Thailand, Using English เป็นต้น

2. ชุดการเรียนการสอน (Learning Kit) หนังสือเรียนชุดนี้โรงเรียนจะเป็นผู้จัดหา ส่วนผู้เรียนจะมีเฉพาะแบบฝึกหัดเท่านั้น อุปกรณ์ในชุดการเรียนการสอนนี้แบ่งได้เป็น 2 ขั้นตอนคือ ขั้นแรกเป็นขั้นเตรียมความพร้อมของผู้เรียน เป็นอุปกรณ์ที่ฝึกให้ผู้เรียนรู้สึกเสียงและตัวอักษรภาษาอังกฤษ ตลอดจนข้อความภาษาอังกฤษง่าย ๆ ขั้นที่สองคือ ขั้นเนื้อหาวิชาหลักและวิชาเสริมทักษะ เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกทักษะทางภาษาให้สัมพันธ์กัน ชุดการเรียนการสอน (Learning Kit) เหมาะสมกับจำนวนผู้เรียนห้องละไม่เกิน 50 คน (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2522 : 25)

6. ด้านการวัดและประเมินผล

การประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใช้หลักการประเมินผลการเรียนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจะต้องมีการประเมินผลก่อนเรียน การประเมินผลระหว่างเรียน และการประเมินผลปลายภาคเรียน การประเมินผลก่อนเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของผู้เรียนและเพื่อจัดกลุ่มผู้เรียนตามระดับความถนัดและความสามารถ การประเมินผลระหว่างเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนของผู้เรียนและการสอนของครู และการประเมินผลปลายภาคเรียนเพื่อตัดสินผลการเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษา 2522 : 337-368)

ค. การติดตามผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521

จากการติดตามผลและแนะนำการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเมื่อปี พ.ศ. 2523-2525 (กระทรวงศึกษาธิการ กองวิจัยทางการศึกษา, 2523-2525) อาจสรุปประเด็นสำคัญ ๆ เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 ไว้ดังนี้

1. ด้านการบริหารหลักสูตร ผู้บริหารส่วนมากและบุคลากรส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรมเรื่องการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 แต่บุคลากรเพียงส่วนน้อยที่เคยเข้ารับการอบรมในด้านวิชาเฉพาะ โรงเรียนระดับจังหวัดส่วนใหญ่มีความพร้อมด้านอาคาร สถานที่ อุปกรณ์ และบุคลากร แต่โรงเรียนระดับตำบลยังขาดความพร้อมในด้านเหล่านี้โดยเฉพาะการขาดบุคลากรในสายวิชาชีพเช่นวิชาพาณิชยกรรม วิชาคหกรรม เป็นต้น ส่วนด้านการจัดการเรียนให้แก่ผู้เรียนนั้นโรงเรียนคำนึงถึงความพร้อมของโรงเรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนที่ขาดความพร้อมจึงไม่สามารถจัดการเรียนได้ตามความต้องการของผู้เรียน และยังไม่เห็นแผนการเรียนวิชาสามัญมาก

2. ด้านการแนะแนวในโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่จัดชั่วโมงแนะแนวให้แก่ผู้เรียนสัปดาห์ละ 1 คาบ แต่ยังขาดบุคลากรด้านแนะแนวโดยเฉพาะ ครูที่รับผิดชอบงานแนะแนวของโรงเรียนส่วนใหญ่ขาดความรู้และประสบการณ์ในด้านงานแนะแนวและต้องทำหน้าที่สอนวิชาสามัญอีกด้วย จึงไม่สามารถจัดบริการด้านแนะแนวให้แก่ผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง ส่วนเอกสารการแนะแนวที่กรมวิชาการจัดทำขึ้นและแจกให้แก่ทางโรงเรียนมีประโยชน์มาก

3. ด้านการจัดการเรียนการสอนและสื่อการเรียนการสอน โรงเรียนส่วนใหญ่ได้รับสื่อการเรียนการสอนจากกรมวิชาการไม่เพียงพอกับความต้องการและได้รับไม่ครบทุกรายวิชา ครูที่เคยเข้ารับการอบรมเฉพาะรายวิชายังไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมมาใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะขาดความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ หนังสือเรียนนอกตำราที่กำหนดและเนื้อหาบางรายวิชาไม่ได้สอดคล้องกับคาบเวลาเช่น วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ เป็นต้น อุปกรณ์การสอนของกรมสามัญศึกษามีคุณภาพไม่ดีพอ ขาดง่าย และโรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ต่าง ๆ ครูได้เสนอแนะว่ากระทรวงศึกษาธิการควรเปิดโอกาสให้โรงเรียนต่าง ๆ กำหนดหนังสือเรียนเองเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพโรงเรียน ผู้เรียนและสภาพท้องถิ่น

4. ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ครูเป็นจำนวนมากยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการประเมินผล ครูยังคงใช้เนื้อหาในหนังสือเรียนเป็นหลักในการประเมินผลแผนการประเมินผลตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ดังนั้นครูจึงไม่ทราบข้อบกพร่องของผู้เรียนเพื่อนำไปใช้ในการจัดสอนซ่อมเสริมได้ตรงตามประเด็น และครูไม่ได้นำผลการประเมินมาปรับปรุงด้านการสอนของครู โรงเรียนส่วนใหญ่จัดประเมินผลทั้งก่อนเรียน ระหว่างภาค และประเมินผล

ปลายภาค ปัญหาของการคัดลอกข้อสอบเสริมคือ คาบเวลาที่ใช้คัดลอกข้อสอบเสริมจำกัด และ ผู้เรียนที่เรียนอ่อนมักสอบไม่ผ่านรายวิชาต่าง ๆ ในช่วงเวลาเดียวกัน ทำให้โรงเรียนไม่สามารถคัดลอกข้อสอบเสริมได้ทุกรายวิชาที่ผู้เรียนสอบไม่ผ่าน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศส่วนใหญ่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ และปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น สรุปได้ดังนี้

ในค.ศ. 1972 คอนสแตนติน พี กาแลนท์ซีส (Constantine P. Kälantzis 1972 : 1321 A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจะได้ผลอย่างจริงจัง ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเป็นสำคัญในการที่จะนำหลักสูตรไปใช้ให้บรรลุตามเป้าหมาย โดยการนำเอาลักษณะทางสังคมและจิตวิทยามาผสมผสานให้เข้ากับความรู้ทางด้านภาษาและวิธีการสอนของครู นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองไม่เพียงแต่จะเป็นปัญหาของครูเท่านั้น ยังเป็นปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนที่ควรพิจารณาหลักสูตรภาษาอังกฤษในโรงเรียนของตนอีกด้วย

ในปีเดียวกันนี้ หลุยส์ เอส วอห์ล (Louis S. Wohl 1972 : 2700 A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง โครงการสอนศิลปะทางภาษาโดยการใช้สื่อการสอนหลายแบบในการสอนนิเวศวิทยาในระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการเรียนภาษาจะได้ผลดีที่สุดเมื่อเนื้อหาในบทเรียนสามารถรวมทักษะทางภาษาทั้งสี่คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเข้าไว้ด้วยกัน

ในค.ศ. 1973 ชาร์ลส์ เวบบ์ สแตนฟิลด์ จูเนียร์ (Charles Webb Stansfield Jr. 1973 : 1938 A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาของมลรัฐโคโลอมเบีย และได้สรุปผลการวิจัยว่า ใน การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาของมลรัฐโคโลอมเบียนั้นครูมักจะเป็น

ผู้พูดมากกว่านักเรียน และจำนวนนักเรียนที่มากขึ้นไปในชั้นหนึ่ง ๆ เป็นปัญหาต่อการสอนทักษะฟัง-พูดมาก ผู้วิจัยยังได้เสนอแนะไว้ว่าควรมีองค์การหรือสมาคมที่ทำหน้าที่ให้คำแนะนำหรือมีบทบาทในการนำวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ มาอบรมให้กับครูสอนภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ใน ค.ศ. 1976 โอเมอร์ โมฮัมเหม็ด แอ็บเดลราโซล (Omer Mohamed Abdelrasoul 1976 : 4538 A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนภาษาอังกฤษในประเทศชูดาน และได้สรุปผลการวิจัยว่า การเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมืองและสังคมในชูดานมีผลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา อุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษคือวิธีสอนและหลักสูตรที่ล้าสมัย ดังนั้นควรมีการปรับปรุงด้านหลักสูตรและวิธีสอนให้ทันสมัยขึ้น เพราะผู้เรียนมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพต่อไป

ใน ค.ศ. 1979 นิทซา ลาโด แบร์ริออส (Nitza Lladó Berriós 1979 : 7321-7322 A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับภาษาและความหมายในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในประเทศเปอร์โตริโก และได้สรุปผลการวิจัยว่า สมรรถนะผลของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในประเทศเปอร์โตริโกไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะขาดสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาได้ดีพอ

ในปีเดียวกันนี้ พาร์วิน ราบี (Parvin Rabie 1979 : 3095 A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปรับปรุงวิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในโรงเรียนของประเทศอิหร่าน และได้สรุปผลการวิจัยว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในอิหร่านไม่ประสบผลเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพูด เพราะขาดวัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอน เนื่องจากมีราคาสูงเกินกว่าที่โรงเรียนจะจัดหาได้ ผู้วิจัยได้เน้นให้เห็นว่าการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนภาษาจะช่วยให้การเรียนการสอนภาษาได้ผลดี ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับครูว่าสามารถใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างเหมาะสมเพียงใด

ใน ค.ศ. 1980 ฮับดุล-กาห์นี ฮาสน์ ฮับดุล-กาห์นี (Abdul-Ghani Hasan Abdul-Ghani 1980 : 3996-3997 B) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติใน

การรับรู้และการเรียนภาษาที่สอง และได้สรุปผลการวิจัยว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนั้น สมรรถนะผลของการเรียนรู้ภาษาขึ้นอยู่กับทัศนคติของผู้เรียนซึ่งมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อม

ในค.ศ. 1982 ดิแอซ ราฟาเอล แองเจิล (Diaz Rafael Angle 1982 : 5010 A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาโครงการสอนภาษาสเปน-อังกฤษโดยการเน้นเรื่องการเตรียมครู หลักสูตร วิธีสอน และการวางโครงการสอนภาษาสองภาษาควบคู่กัน และได้สรุปผลการวิจัยว่า ครูสอนภาษาสเปน-อังกฤษส่วนใหญ่ไม่มีคุณวุฒิทางด้านการสอนภาษา ทางด้านหลักสูตรพบว่า เนื้อหาของวิชาภาษาสเปนโดยส่วนใหญ่เน้นทางด้าน การอ่าน และหลักสูตรจะพัฒนาไปตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของผู้เรียน สำหรับด้านวิธีสอนพบว่า การสอนโดยใช้วิธีลำธิตและการศึกษารายบุคคล เป็นวิธีที่ครูใช้บ่อยที่สุด และอุปกรณ์ที่ครูใช้ประกอบการสอนบ่อยครั้งคือ ภาพยนตร์ และ เทป

2.2 งานวิจัยในประเทศ

สำหรับงานวิจัยในประเทศนั้นอาจจะแยกกล่าวในด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้คือ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับด้านจุดประสงค์ โครงสร้าง และเนื้อหาของหลักสูตร วิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สรุปได้ดังนี้

ใน พ.ศ. 2502 รัชรี นันทวิสัย (2502 : 58-60) ได้ทำการวิจัยเรื่อง จุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย พบว่าจุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพการณ์ของบ้านเมืองและความเป็นอยู่ของประชาชน ตลอดจนปรัชญาการปกครองประเทศ ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนั้นจุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมตะวันตก เพื่อไม่ให้เสียเปรียบชาวต่างชาติในโอกาสที่ต้องติดต่อกัน ต่อมาจุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลง มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาอังกฤษติดต่อกับชาวต่างชาติได้ ครั้นต่อมาจุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษเน้นทักษะการฟัง-พูดเป็นสำคัญ ผู้วิจัยได้เสนอแนะไว้ว่าในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ได้ผลดี โรงเรียนต่าง ๆ ควรจัดให้มีห้องเรียนภาษาอังกฤษและชุมนุมภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนอยากเรียน และควรจัดให้มีการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษอีกด้วย

ในปีต่อมา ยุพดี ล่งคักพิย์ (2503 : 82-83) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาษาอังกฤษประจำวันสำหรับนักเรียนไทย พบว่าความมุ่งหมายของการเรียนภาษาอังกฤษ ได้เปลี่ยนแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับกาลสมัย สำหรับการสอนภาษาอังกฤษในขณะนั้นมีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่ปรากฏว่าวิธีการสอนที่ครูส่วนใหญ่ใช้อยู่ในชั้น ผู้เรียนไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ได้ ผู้วิจัยได้เสนอแนะไว้ว่า ครูควรใช้วิธีการสอนแบบฟัง-พูดและใช้หลักภาษาคำศัพท์ในการดำเนินการสอน

ใน พ.ศ. 2507 ดวงรัตน์ ประดับแก้ว (2507 : 38-40) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในจังหวัดพระนครและธนบุรี พบว่า เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ตามโครงสร้างของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษไม่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน เพราะเนื้อหาไม่รัดกุมและไม่ได้สัดส่วนกับคาบเวลาสอน ผู้วิจัยได้เสนอแนะไว้ว่า ครูควรพยายามชี้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญและวางรากฐานการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต้นให้มั่นคง โดยเริ่มสอนจากทักษะง่ายคือ ทักษะฟัง และเรื่องที่น่าสนใจก่อนแล้วค่อย ๆ ยากขึ้นตามลำดับ และได้เสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษไว้ว่า ควรจัดให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในด้านวิชาการและการประกอบอาชีพ

ใน พ.ศ. 2508 ลู่วรรณ เต็งอำนวย (2508 : 95-96) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร พบว่า หลักสูตรกับคะแนนและเวลาเรียนไม่สัมพันธ์กัน และเนื้อหาของหนังสือเรียนไม่เหมาะสมกับชั้นและวัยของผู้เรียน

2. งานวิจัยเกี่ยวกับด้านการจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สรุปได้ดังนี้

ใน พ.ศ. 2503 นภาพันธุ์ ยมาภัย (2503 : 275-277) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้ที่เริ่มเรียนในชั้นมัธยมศึกษาต้นในประเทศไทย พบว่า ร้อยละ 25 ของครูสอนภาษาอังกฤษไม่มีความรู้พื้นฐานเพียงพอในการสอนภาษาอังกฤษ และไม่เคยได้รับการศึกษาหรือการอบรมเกี่ยวกับวิธีสอนมาก่อน

ในปีเดียวกัน อุทัย รัชกุล (2503 : 74-75) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ พบว่าปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูส่วนใหญ่เป็นเพราะครูไม่สอนทักษะทางภาษาทั้งสี่ให้สัมพันธ์กัน ปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับตัวครูคือ ครูมีคุณวุฒิต่ำ ความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดีพอ และครูมีภาระการสอนมาก ส่วนปัญหาอันเนื่องมาจากผู้เรียนนั้นพบว่าผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษต่ำ สำหรับปัญหาเกี่ยวกับด้านอุปกรณ์การสอนนั้นพบว่าทางโรงเรียนไม่มีงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุที่อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และครูไม่มีเวลาจัดทำอุปกรณ์การสอนขึ้นเอง

และในปีเดียวกันนี้ อภิภา โขภักดี (2503 : 91-92) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ครูกับการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมในประเทศไทย พบว่าผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของครู ดังนั้นครูจะต้องมีความรู้และความสามารถดีทั้งทางด้านวิชาการและวิชาครู และได้เสนอแนะว่าควรจัดให้มีการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษที่มีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ใน พ.ศ. 2508 เจียรนัย สุรัตพิพิธ (2508 : 202) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และธนบุรี พบว่าในการสอนภาษาอังกฤษนั้นครูควรศึกษาหลักสูตรและแบบเรียนเพื่อเตรียมการสอนทั้งระยะยาวและระยะสั้น ครูควรใช้ทั้งแบบเรียนและวัสดุการสอนอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับสภาพผู้เรียนและชั้นเรียน ครูควรพยายามใช้ภาษาอังกฤษและสนับสุนนให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด ครูควรจัดกิจกรรมประกอบการสอนภาษาอังกฤษ และครูควรได้รับการอบรมในด้านเนื้อหาวิชาและวิธีสอนอย่างสม่ำเสมอ

ในปี พ.ศ. 2511 เยาวลักษณ์ อ่องจรัส (2511 : 49-52) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมต้น โรงเรียนมัธยมสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2511 พบว่าในการดำเนินการสอนนั้นผู้เรียนต้องการให้ครูสอนโดยมีทั้งกิจกรรมและอุปกรณ์ประกอบการสอน ลักษณะของครูสอนภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนต้องการคือ ครูที่มีความรู้ดี บุคลิกดี และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี สำหรับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นผู้วิจัยสรุปไว้ว่า ครูมีภาระงานสอน

มากทำให้ตรวจงานและเตรียมการสอนไม่ทัน จำนวนผู้เรียนในแต่ละชั้นเรียนมากทำให้ฝึกทักษะทางภาษาไม่ทั่วถึง และอุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ

ใน พ.ศ. 2512 อรสา ปราชัญญนคร (2512 : 82-83) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครและธนบุรี พบว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่มีความรู้และประสบการณ์ด้านโสตทัศนศึกษา น้อย และไม่เห็นความสำคัญของการใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน สำหรับสาเหตุและอุปสรรคที่ทำให้ครูไม่ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนนั้นพบว่า โรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์การสอน อุปกรณ์ที่โรงเรียนมีอยู่ไม่เหมาะสมกับบทเรียน และครุคิดว่า การใช้อุปกรณ์การสอนทำให้เสียเวลาและสอนไม่ทันตามหลักสูตร

ใน พ.ศ. 2513 ทิพวรรณ จันทร์สถิตย์ (2513 : 149-150) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาริธีสอนภาษาอังกฤษที่ปฏิบัติอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนคร พบว่าครูส่วนมากมีความรู้ในด้านเนื้อหาและวิธีสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นดีพอ แต่ยังไม่สามารถสอนทักษะทางภาษาทั้งสี่ให้สัมพันธ์กัน ครูเน้นทักษะการเขียนมากที่สุด และทักษะการพูดน้อยที่สุด และครูใช้วิธีการแปลในการสอนอ่าน อุปกรณ์การสอนที่ครูใช้คือกระดานดำและชอล์ก ส่วนกิจกรรมใช้วิธีการถาม-ตอบ

ในปีเดียวกันนี้ เมตตา บุณยากร (2513 : 98-101) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครราชสีมา พบว่าครูสอนภาษาอังกฤษทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์มีคุณวุฒิต่ำ มีประสบการณ์ในการสอนน้อย ไม่มีเวลาเตรียมการสอนที่ดี ไม่มีแรงจูงใจในการสอน ไม่สัดกิจกรรมประกอบการสอนเพราะเกรงว่าจะสอนเนื้อหาไม่ทันตามหลักสูตร ครูมีภาระงานสอนมาก จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนมาก ห้องเรียนไม่อยู่ในสภาพที่จะใช้สัดกิจกรรม อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ และผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษต่ำ

ในปีเดียวกันนี้เช่นกัน ระชิต จูเซ็น (2513 : 59-65) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจทัศนคติและปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในจังหวัดลำปาง พบว่าครูและวิธีการสอนของครูเป็น

สิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการสอนที่ดี ควรเริ่มจากทักษะการฟังซึ่งเป็นทักษะที่ง่ายที่สุดก่อน แล้วจึงค่อยให้ยากขึ้นตามลำดับ เพื่อเป็นการวางพื้นฐานในขั้นต้นให้มั่นคงและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียน และครูสอนภาษาอังกฤษควรพัฒนาการสอนอยู่เสมอ

ใน พ.ศ. 2514 ส่มทรง ภัทรชาคร (2514 : 61-66) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาสายสามัญในจังหวัดพระนครและธนบุรี พบว่าปัญหาในการจัดการสอนภาษาอังกฤษคืออัตรา กำลังของครูสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ครูจึงมีภาระงานสอนมาก ครูขาดความรู้ในด้าน วิชาการและวิธีสอน ครูบางคนไม่เห็นความสำคัญของการทำโครงการสอนและบันทึกการสอน โรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์และไม่ได้รับหนังสือคู่มือครู และผู้เรียนมีพื้นฐาน ความรู้ภาษาอังกฤษต่ำ

ใน พ.ศ. 2518 บุญมา ลวสินอาภรณ์ (2518 : 136) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาสายสามัญในกรุงเทพมหานคร พบว่าครูสอนภาษาอังกฤษต้องการให้หัวหน้าสายเข้าร่วมประชุมในการจัดแผนการสอน และเชิญศึกษานิเทศก์มานิเทศการสอนให้แก่ครูในโรงเรียน ในด้านการจัดการเรียนการสอน นั้นครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน นอกจากนั้นหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษได้เสนอแนะว่า กระทรวงศึกษาธิการควรบรรจุครูให้ตรงสายวิชาที่โรงเรียนต้องการ และฝ่ายบริหารของโรงเรียนควรจัดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ประกอบการสอนด้วย

ในปีเดียวกัน อาภรณ์ อังกรรัตน์ (2518 : 174) ได้ทำวิจัย เรื่อง ปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัยปีการศึกษา 2518 พบว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษคือ พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนและวิธีสอนของครูซึ่งผู้เรียนไม่ได้มีโอกาพัฒนาทักษะทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูด ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าครูควรใช้อุปกรณ์การสอนและจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาอย่างทั่วถึง และครูควรได้รับการอบรมในด้านวิธีสอน และมีความรู้ในด้านจิตวิทยาการสอน เพื่อสนใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและอยากเรียน

ใน พ.ศ. 2521 อรวอล บุรณารมย์ (2521 : 125-136) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การผลิตและการใช้ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ได้สรุปผลการวิจัยว่า ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาจะต้อง เข้าใจแนวนโยบายการศึกษาและแผนการศึกษาที่ปรับปรุงใหม่ มีวิธีสอนที่สามารถปรับให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมได้ มีประสบการณ์ในด้าน การใช้ภาษาและขนบธรรมเนียมประเพณีของชนชาติเจ้าของภาษา และควรสามารถพูดคุยกับ ชาวต่างประเทศได้คล่อง เพื่อสร้างความเชื่อถือในตัวครูให้กับผู้เรียน สำหรับปัญหาการสอน ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 พอสรุปได้ว่า จำนวนชั่วโมง การสอนของครูมากเกินไป ทำให้ครูมีเวลาตรวจการบ้านและเตรียมการสอนไม่ดีพอ อัตรา กำลังของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาบางแห่ง ไม่เพียงพอ โรงเรียน จำเป็นต้องอาศัยกำลังครูจากสายวิชาอื่นมาทดแทน ทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ควรมีการคัดอบรมครูสอนภาษาอังกฤษทันทีเมื่อได้รับการบรรจุหรือก่อน ทำการสอน และเนื้อหาที่ใช้คัดอบรมควรเป็น เรื่องหลักสูตร ประมวลการสอน วิธีการประเมินผล หนังสือเรียน และเรื่องอื่น ๆ ที่ครูควรรู้ ควรมีการจัดทำโครงการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ตลอดจนเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น หนังสือคู่มือการใช้หลักสูตร หนังสือคู่มือครู เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ครูในการจัดการเรียนการสอน ควรมีการคัดเลือกสมาชิกหรือสถาบัน เพื่อคอยบริการครูสอนภาษาอังกฤษ เช่น บริการทางด้าน การอบรมและแนะนำการสอนแบบ ใหม่ ๆ การจัดทำเอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้บังคับ บัญชาควรให้การสนับสนุนและให้ความสำคัญของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยการ คัดอบรมทางวิชาการให้แก่ครูทุกปีการศึกษา

ใน พ.ศ. 2523 นพมาศ รัตนปรีดากุล (2523 : 76-77) ได้ ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ของครูภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยว่าครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษมาแล้ว ในการดำเนินการเรียนการสอน ครูจะใช้ภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ ใช้วิธีสอนแบบให้ ฎกฎเกณฑ์ภายหลังจากผู้เรียนเรียน เข้าใจแล้ว และเน้นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ ปัญหา ในการจัดการเรียนการสอนพบว่าโรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์ ครูไม่มีเวลาพอที่จะเตรียมอุปกรณ์ และจัดกิจกรรม และจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมีเป็นจำนวนมาก นอกจากนั้นผู้วิจัยได้เสนอ

แนะนำว่าหลักผู้สอนและหนังสือเรียนควรสอดคล้องกัน จุดประสงค์ของหลักผู้สอนต้องชัดเจน หนังสือเรียน ไม่ควรมีหลายเล่มและไม่ควรมีเนื้อหาหนัก เพราะครูต้องเร่งสอนให้จบทันหลักผู้สอน ภาระงานสอนของครูต้องไม่มากเกินไปเพื่อให้ครูมีเวลาเตรียมการสอนและจัดทำอุปกรณ์ และโรงเรียนควรจัดอุปกรณ์การสอนของครูให้เพียงพอและสะดวกในการนำไปใช้

3. งานวิจัยเกี่ยวกับด้านการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สรุปลงได้ดังนี้

ใน พ.ศ. 2511 สิทินทร อินทสุต (2511 : 66-70) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจปัญหาการทดสอบหมวดวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี สรุปลงผลการวิจัยว่าปัญหาการทดสอบภาษาอังกฤษอันเนื่องมาจากตัวครู คือ ครูขาดความรู้ในด้านการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะด้านจุดประสงค์ของการทดสอบและเทคนิคการทดสอบ และการทดสอบทางภาษาที่ครูใช้ไม่ตรงตามลักษณะโครงสร้างทางภาษา ครูยังคงทดสอบเรื่องกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์และใช้วิธีการแปล ส่วนปัญหาการทดสอบภาษาอังกฤษอื่น ๆ ได้แก่ ผู้เรียนไม่เอาใจใส่ทบทวนบทเรียนก่อนการทดสอบ สภาพห้องเรียนคับแคบไม่เหมาะสมกับการทดสอบแบบใช้ข้อสอบปรนัย และโรงเรียนขาดความพร้อมในด้านการพิมพ์ข้อสอบ

ใน พ.ศ. 2513 เมตตา บุณยากร (2513 : 101) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครราชสีมา สรุปลงผลการวิจัยว่าครูสอนภาษาอังกฤษบางคนยังไม่สามารถสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสม และขาดวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจทำให้การประเมินผลการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักผู้สอน

จากงานวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่ายังไม่มีงานวิจัยใดที่ทำการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นผู้นำหลักผู้สอนไปใช้ ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรว่าน่าจะมีการวิจัยในเรื่องนี้ เพื่อให้ทราบถึงข้อเท็จจริงในการนำหลักผู้สอนไปปฏิบัติ ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ของการใช้หลักผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และเพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงหลักผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป